

+ ● ● ● +

॥ जय रात्मा जी ॥

॥ माता वारोंडाहेवी प्रसन्न ॥

प्रगति संध्या

गुन्हेगारीचा कर्दनकाळ

Tread Mark

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : ८ अंक : ३०

सोमवार दि. १३ जुलै २०२० ते रविवार दि. १९ जुलै २०२०

पाने : ८ किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ थळे ■ बिड ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उसमानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

व्यवसायातील दुश्मनी जेव्हा विकोपास गेली राष्ट्रवादीच्या युवा नेत्याची निर्घृण हत्या केली

सांगली/क्राईम रिपोर्टर

व्यवसायातील स्पर्धा एका ठराविक मर्यादिपर्यंत ठीक असते. पण त्यातून नेहमीव जर एकमेकांना डसन देणे किंवा एकमेकांच्या कामात अडथळे आणण्यासे प्रयत्न जर सुरु झाले, तर व्यावसायिक स्पर्धेचे रूपांतर संवर्धत होऊ शकते आणि त्यातून जर मोठा वाद निर्माण झाला तर त्यात खालाचा जीव जायाचीही शक्यता असते आणि त्यासाठीच व्यावसायिक माणसाने संयम राखायचा असतो. पण एखादा व्यावसायिक जर राजकीय पक्षाशी कनेक्टेड असेल तर मर त्याता स्वतःचा दरारा वाढवण्यासाठी तो समोरच्यावर नेहमीच दबाव टाकण्याचा प्रयत्न करीत असतो. आपल्या राजकीय इमेजचा वापर करून धूंधातील वर्षस्व वाढवण्याचा प्रयत्न करीत असतो. त्यातून मग संघर्ष जातो आणि याच संघर्षात एखाद्याचा बळी जातो.

असाच काहीसा प्रकार सांगली नजीकच्या कुपवाडा एमायडीसी पोलीस टाण्याच्या हृद्दीतील रोगिणी कोळड स्ट्रेनर येथे घडला. आणि पूर्व वैमन्यसातून राष्ट्रवादीचे पायाधिकारी दात्रवय पाठोळे यांची हत्या करण्यात आली. पाठोळे यांच्या हत्येने संघर्ष कुपवाडा आणि सांगलीमध्येही प्रबंद खलबळ माजली होती. मात्र ...पान ६ वर

नोकरीच्या आमिषाने काका काकीने फसवले अल्पवयीन मुलीला वेश्या व्यवसायात ढकलले

बुलढाणा/क्राईम रिपोर्टर

आजकाल कोणावर भरोसा ठेवण्याची वर्चीय कोमल (काल्पनिक नांव) आपल्या आई सोय राहिलेली नाही. कारण नात्यातील माणसे सुद्धा एखाद्याचा फसवायला मागे पुढे पाहत नाही. खास करून माणूस गरीब असला, अशिक्षित असला कि अशा माणसाच्या परिस्थितीचा आणि अज्ञानाचा गैरकायदा घेऊन त्याला फसवले जाते. बुलढाणा जिल्ह्यातील खांगमार तालुक्यातील एका गावात नोकरी देण्याच्या बहाण्याने एका गरीब शेतमजुरा सुलीला शहरात नेवून नकली काका-काकी बनून आलेल्या एका दांपत्याने वेश्या व्यवसायात ढकलते. मात्र या बाबतवी फिर्याद पोलीस टाण्यात दाखल होताच पोलिसांनी मोठ्या शिताफीने एका लोंगवर नकली ग्राहक पाठवून त्या मुलीची आणि तिच्या सोबत इतर काही मुलीची सुटका केली, तर नकली काका-काकी बनून मुलीला फसवण्याचा बंटी बबलीला बेड्या ठोकल्या.

बुलढाणा जिल्ह्यातील एका खेडे गावात १७ वर्चीय कोमल (काल्पनिक नांव) आपल्या आई सोय राहिलेली नाही. कारण नात्यातील माणसे सुद्धा एखाद्याचा फसवायला मागे पुढे पाहत नाही. खास करून माणूस गरीब असला, अशिक्षित असला कि अशा माणसाच्या परिस्थितीचा आणि अज्ञानाचा गैरकायदा घेऊन त्याला फसवले जाते. बुलढाणा जिल्ह्यातील खांगमार तालुक्यातील एका गावात नोकरी देण्याच्या बहाण्याने एका गरीब शेतमजुरा सुलीला शहरात नेवून नकली काका-काकी बनून आलेल्या एका दांपत्याने वेश्या व्यवसायात ढकलते. मात्र या बाबतवी फिर्याद पोलीस टाण्यात दाखल होताच पोलिसांनी मोठ्या शिताफीने एका लोंगवर नकली ग्राहक पाठवून त्या मुलीची आणि तिच्या सोबत इतर काही मुलीची सुटका केली, तर नकली काका-काकी बनून मुलीला फसवण्याचा बंटी बबलीला बेड्या ठोकल्या.

मयत हरकेश्वर

प्रेमाच्या धुंदीत लेकीचा तोल गेला प्रियकराच्या मदतीने वापाचा खून केला

सातारा/एस.कुमार

आजकाल आई-वडिलांनी मुलांसाठी किंवा जरी कष्ट उपसर्ग, हालअपेक्ष सोसल्या तरी मुलांना त्यांच्या उपकारांची जाणीव नसते. त्यांच्या पंखात एका का बळ आलं कि त्यांना आकाश मोकळ असतं आणि मग त्यांना आई-वडिलांची गरज भासत नाही. स्वतःचे निर्णय घ्यायला ते मोकळ असतात अशा वेळी आई वडिलांची त्यांना इतकी अडचण वाढू लागते कि त्यांना एकतर मुले दुःखाश्रमात पाठवतात किंवा त्यांना मार्गातून हटवतात. सातारा जिल्ह्यातील आकडे एका इसमाने पल्लीचे निधन झाल्यातंतर मुलांना सावत आईचा त्रास होवू नव्ये न्हणून दुर्शी लग्न केले नाही. मुलांसाठी अहोरात्र कष्ट उपसर्ग, पण मुलीने मोठी होताच आपल्या प्रियकराच्यासाठी वापाची हत्या करून जन्मदात्याच्या उपकाराची अशा प्रकारे परतफेक केली.

सातारा जिल्ह्यातील आकडे या गावी वसंता धर्म जाधव (वय ४५) हे सदृश्य राहत होते. याठिकाणी मोलमजुरी करून ते उदरनिवाह चालवत होते. साधारण बागा तेवा वेळीपूर्वी त्यांनी पत्नी कोठेतीरी निघून गेली. त्यांनी पत्नीचा शोधाशोध केली. अनेक ठिकाणी तिला शोधले पण ती नापदली नाही. काही दिवस ...पान २ वर

पैशाची आस तीन दिवसात तुटली आयुष्याची त्याच्या सुपारीच फुटली

जळगाव/क्राईम रिपोर्टर

मुक्ताईनगर तालुक्याच्या कुन्हा काकोडा या गावातील दिनकर आँकार पाटील अर्थात डी.ओ.पाटील हे काही वर्षांपूर्वी राष्ट्रवादी पक्षात होते. राष्ट्रवादी पक्षात असतांना ते पंचायत जळगाव निवेशने कर्ज फडण्यासाठी सुपारी घेऊन आपल्या प्रिंत्रांच्या मदतीने पंचायत समितीच्या माजी अध्यक्षाची हत्या केली. पण करक्रम हाय प्रोफाईल असल्याने जळगाव पोलीसांनी अवघ्या तीन दिवसात सुपारी देणारा सुपारी घेऊन एका मोठ्या राजकीय नेत्याची हत्या तर केली, पण तीन दिवसात पकडला गेल्याने सुपारीचे पैसेही मिळाले नाही, यालाच म्हणतात होते.

या विधानसभा निवडणुक काळात त्यांनी जोरदार भाषणबाबी करून व्यापारीठी गाजवले होते. त्यांच्या या भाषणबाबीची नाथायांनी चांगल्या प्रकारे दखल घेत दाव दिली होती. पंचायत समितीचे माजी सभापती असलेले डी.ओ.पाटील व संतोष अजाबार पाटील हे दोघे एकमेकांचे समर्पक व मित्र होते. एक दिवशी डी.ओ.पाटील समर्पक संतोष अजाबार पाटील याने गावातील विलास महाजन ...पान ६ वर

हॉट्सअॅप स्टेट्सवरून तणाव वाढला तरुण व्यावसायिकाचा मुडदाच वाढला

पुणे/परमेश्वर गडे

सोशल मिडिया हा खेरे तर एक सामाजिक प्लॉटफॉर्म आहे, त्यावरून समाजाच्या हिताच्या चांगल्या गोषीच लोकांपर्यंत पोहचायला हव्यात. पण आजकाल चांगल्या गोषीचा सदउपयोग करण्याएवजी दुरुपयोग केता जातोय. आजकाल सोशल मिडियावरच्या हॉट्सअॅप, फेसबुक, इन्स्ट्राग्राम या वरून काही चुकीच्या आणि सामाजिक आरोग्य विघडवणाऱ्या गोषी मुद्दांमध्ये उपरवरल्या जात आहेत आणि त्यांना तणाव वाढवावर किंवा त्यांना एकत्र तात्पुरता आवाही देण्याचा लागतोय. हॉट्सअॅपवर चिथावणी देणारे स्टेट्स ठेवल्यामुळे पुण्यात सात जणांच्या एका टोळ्यांने तरुण व्यावसायिकाची हत्या केली. या प्रकारी पोलिसांनी आरोपीना अटक केली आहे.

सध्याच्या काळात हॉट्सअॅप, फेसबुक, ट्यूटीटर तर या सोशल मीडियाच्या आहारी गेले असल्याच यासारख्या सोशल मीडियामुळे संपूर्ण जग अनेकांमध्ये वाढवी होत असल्याच दिसत आहे. एकमेकांना जोडलं गेलं आहे. आपण सोशल काही वेळा तर हे वाद टोकाला जाऊन एकमेकांनी मीडियाच्या माध्यमातून कोणत्याही वेळी कोणाशीही हत्या आसल्याची बातमी आपल्या कानावर संरक्षक साधू शकोला. पण तु यासोशल मीडियाच्ये जेवढे येते. अशीच एक घटना पुण्यातील मावळ ...पान २ वर

पारिशाच्या संरायावरून डोके फिरले पतीने पलीला झोपेतच गर मारले

पंढरपुर/क्राईम रिपोर्टर

लग्नानंतर सासर हेच विवाहिते विश्व असते. त्यामुळे सासरच्या मंडळीचा विश्वास संपादन करूनच तिला संसार चालवायचा असतो, पण अशावेळी सासरची मंडळीही चांगली असारी लागते. ग्रामीण भागात हुऱ्यासाठी विवाहितांचा छळ होण्याच्या घटना काही नव्या नाहीत. लग्नात सासरच्या मंडळीना त्याच्या मनासासारा हुऱ्या मिळाला नाही कि पती असी त

गँगरस्टर विकास दुबेच्या दोन.

आल्या आहत. या कारवाइबाबत एटीएसचे उपायुक्त विक्रम देशमाने यांनी पत्रकार परिषद घेऊ माहिती दिली. विकास दुबे एन्काउंटरमध्ये मारला गेल्यानंतर त्याची टोळी उद्धवस्त करण्यासाठी उत्तर प्रदेश पोलिसांनी कंबर कसली आहे. आतापर्यंत विकास दुबेसह टोळीतील दगडुंगांना चकमकीत मारण्यात आले आहे. ‘विकास दुबे या गुंडाला अटक करण्यासाठी पोलीस गेले असता त्याच्या साथीदारांनी केलेल्या गोळीबारात ८ पोलिसांचा मृत्यू झाला होता. या हत्याकांडातील अनेक आरोपी फरार असून त्यातील एक आरोपी ठाण्यात लपला असल्याची खात्रीशीर माहिती महाराष्ट्र एटीएसला मिळाली होती. त्या माहितीच्या आधारे सापळा रचण्यात आला होता. या सापळ्यात अरविंद ऊर्फ गुड्हन रामविलास त्रिवेदी हा आरोपी अलगद अडकला. त्याला व त्याचा वाहनचालक सुशिलकुमार ऊर्फ सोनू सुरेश तिवारी या दोघांना ठाण्यातील कोलशेत येथून अटक करण्यात आली आहे. याबाबत उत्तर प्रदेश पोलिसांना कळवण्यात आले आहे,’ असे विक्रम देशमाने यांनी यांनी नमूद केले. उत्तर प्रदेशमधील कानपूर जिल्ह्यात देशाला हादरवणार हे हत्याकांड घडलं होतं. दुबे गँगाच्या हळूयात ८ पोलीस शहीद झाले होते. त्यानंतर उत्तर प्रदेश पोलिसांनी दुबे गँगाविरुद्ध धडक कारवाई सुरु केली असून विकास दुबे शुक्रवारी पोलीस चकमकीत मारला गेला आहे. पोलीस हत्याकांड प्रकरणी अरविंद ऊर्फ गुड्हन रामविलास त्रिवेदी आणि त्याचा ड्रायव्हर सुशिलकुमार ऊर्फ सोनू सुरेश तिवारी हे दोघे वॉन्टेड होते. त्यांना अटक करण्यात आल्याने दबेचे अनेक कारानामे उघड

यांच्याची शक्यता आहे. राज्यमंत्री संतोष शुक्ला यांची २००१ मध्ये हातली होती. त्याप्रकरणातही हे वॉन्टेड होते, असे पोलिसांनी सांगिले.

ती दिसायला गोरी पान आणि सुंदर होती. चार चौधांत ती उट्ठन दिसत होती. तिच्या आई वडिलाना तिच्या लग्नाची चिंता लागलेली होती. कसे तर करून चांगला मुलगा बघुन तिचे हात पाय पिवळे करून दयायला पाहिजे या एका विचारात तिचे वडिल सतत असायचे. ती थोडी फार शिकलेली असल्याने तिने कुठे तरी नोकरी करून तिच्या पायावर तिने उभे राहवे एवढीच त्याची माफक अपेक्षा होती. म्हणून ते आपल्या कडे येणाऱ्या नातेवाईकांना आपली चिंता बोलून दाखवत होते. त्याच्या घराकडे नात्यातीलच दोघे नवरा बायको येत होते. ते कोमलचे दुरून काका काकु लागत होते. तिचा काका हा पुण्यात एके ठिकाणी कुठल्याती कामाला होता. तो कोमलच्या घराकडे आला की मोठ मोठया बाता मारत होता. आपली पुण्यात चांगली ओळख असुन आपल्या ओळखीने कोमलला आपण कुठे तरी काम लावु शकतो हे त्याने कोमलच्या आई वडिलाना विश्वासात घेऊन सांगितले होते. कोमलचे आई वडिल ही त्याच्या लबाड बोलण्याला भाळले होते. त्यांनीच त्याला कोमलला शहरात घेऊन जावू कुठेतरी कामाला लाव. म्हणजे तिचे कल्याण होईल असे सांगितले होते. त्याला ही तेच पाहिजे होते. त्याच्या मनात वेगळेच काही तरी होते. त्याने आपल्या मनाचा अंदाज त्याना लागू दिलेला नव्हता. कोमलच्या जवानीवर त्याचा डोळा होता. हिला नेऊन एखाद्या वेश्या व्यवसायातील दलालाला विकले तर आपल्याला मोठी रक्कम मिळेल हे त्याच्या मनात होते. त्याने हा विचार आपल्या पन्तीला ही बोलन दाखविला होता. म्हणून ते दोघे जनान्यातारा नावाइल्याचा नदीपान दाव एकांकीच्या जानेनाइन संपत्तीत रहात होते. कधी कधी ते आॅफलाईन संपर्कात देखील रहात होते. दोघांच्या प्रेमाचा सिलसिला काही वर्षांपासून सुरु होता. मेहुणबारे या गावातील ट्रॅकर चालक हरिकेश सोनवणे या तरुणासोबत आपल्या मुलीचे प्रेमसंबंध सुरु असल्याची कुणकुण त्या तरुणीच्या आई-वडीलांना लागण्यास वेळ लागला नाही. आपली मुलगी मेहुणबारे येथील हरिकेशच्या नादी लागल्याची त्यांनी खात्री करून घेतली. तिच्या व हरिकेशच्या प्रेमाला त्यांचा प्रखर विरोध होता. आपली मुलगी हरिकेशच्या प्रेमात जास्त वाहवत जाण्याअगोदर तिचे लग्न समाजातील तरुणासोबत लावून देण्याचा त्यांनी निर्णय घेतला. त्यांनी तिला तशी समज दिली. मात्र तिचे हरिकेशसोबत प्रेम संबंध सुरुच होते. दोघांनी सोबत लग्न करण्याच्या आणाभाका घेतल्या होत्या. समज देवूनही आपल्या मुलीचे हरिकेश सोबत असलेले प्रेम संबंध काही केल्या संपुष्टात येण्याची चिन्हे त्यांना दिसत नव्हती. त्यामुळे तिच्या आईवडीलांनी तिच्यासाठी योग्य स्थळ शोधून लवकरात लवकर तिचे लग्न उरकण्याच्या कामाला गती दिली. आपल्या लग्नासाठी आपल्या आईवडीलांची सुरु असलेली लग्नग्र तिच्यासाठी हैरान करणारी गोंग होती. तिने हा प्रकार तिचा प्रियकर हरिकेशच्या कानावर घातला होता. लवकरच त्या तरुणीच्या आईवडीलांनी तिचे लग्न नाशिक जिल्ह्यातील एका तरुणासोबत निश्चित केला. लग्न निश्चित झाल्यामुळे ती तरुणी आता हतबल झाली. तिने हा प्रकार देखील तिचा प्रियकर हरिकेशच्या कानावर चाळीसगाव ग्रामीण रुग्णालयात नेण्यात आले. दरम्यान या घटनेची माहिती मेहुणबारे पोलिस स्टेशनला समजली होती. माहिती मिळताच मेहुणबारे पोलिस स्टेशनचे सहायक पोलिस निरिक्षक सचिन बैंड्रे यांनी आपल्या सहकारी कर्मचाऱ्यांसह घटनास्थळी धाव घेत पुढील कारवाई सुरु केली होती. मदतीचा सर्व खटाटोप केल्यानंतर भरत मेहुणबारे पोलिसात फिर्याद देण्यासाठी आला. त्याच्या फिर्यादीनुसार संबंधीत तरुणीच्या भावासह त्याचे मित्र अशा चौधांविरुद्ध अपहरणासह खूनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. सदर गुन्हा गु.र.न. १६२/२० भा.द.वि. ३०२, ३४ नुसार दाखल करण्यात आला. या गुन्ह्याचा पुढील तपास सहायक पोलिस निरिक्षक सचिन बैंड्रे यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलिस उप निरिक्षक हेमंत शिंदे व कर्मचा-यांनी सुरु केला. दरम्यान मयत हरिकेशच्या संतस नातेवाईकांनी उग्र रूप धारण केले होते. जोपर्यंत चौधा हल्लेखोरांना अटक होत नाही तोवर मृतदेह ताब्यात घेणार नाही असा पवित्रा संतस नातेवाईकांनी घेतला. त्यांनी पोलिस ठाण्यावर दगडफेक सुरु केली. या घटनेचे तीव्र पडसाद उम्रू लागले. गावात चोख बंदोबस्त ठेवण्यात आला. त्यानंतर वातावरण निवळले. चौधा हल्लेखोरांना अटक करण्यात आल्याची माहीती संतस नातेवाईकांना देण्यात आली तेव्हा जमाव शांत झाला. या प्रकरणाचा पुढील तपास सहायक पोलिस निरिक्षक सचिन बैंड्रे यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलिस उपनिरिक्षक हेमंत शिंदे व त्यांचे सहकारी करत आहेत.

नवरा बायको महिन्यातुन पंथरा दिवसातुन एकदा तरी कोमलच्या घराकडे येत होते. येताना ते कोमलसाठी कपडे लथ्थे, खायला घेऊन येत होते. यापाठीमगे तिच्या आई वडिलांचा विश्वास त्याना संपादन करायचा होता. मे महिन्याच्या दुसऱ्या आठवडयात एकदा ते दोघे नवरा बायको तिच्या घराकडे अले होते. येताना त्यांनी कोमलसाठी चांगला ड्रेस आणला होता. त्याबेळी गोड बोलुन त्यांनी तिच्या आई वडिलांचा आपण कोमलला शहरात घेऊन जातो. आणि तिला चांगल्या ठिकाणी कामाला लावतो म्हणजे तुमच्या डोक्यावरचे थोडे फार ओझे कमी होईल असे सांगितले होते. तिचे आई वडिल ठीकूं ही साधे भोळे असल्याने आपल्या पोरगीच्या कल्याणासाठी तिला त्याच्याबरोबर जावु दिले. त्यांनी ही नात्यातील चलुत भाऊ भावजेय असणाऱ्यावर ढोळे झाकून विश्वास ठेवलेला होता. कोमलला घेऊन जावून त्या दोघांना कमीत कमी आठ दहा दिवस झाले होते. या कालावधीत कोमलचा किंवा चुलत भावाचा किंवा भावजेयचा त्याना साधा फोन देखिल अलेला नव्हता. म्हणून तिचे आई वडिल चिंतेत होते. त्यांनी त्याच्या गावातील घराकडे ही चौकशी केली पण त्याना समाधानकारक उत्तर मिळाले नसल्याने त्याची चिंता अधिकच वाढली होती. ते स्वतः हुन त्याना फोन लावण्याचा प्रयत्न करीत होते. पण फोन लागत नव्हता. म्हणून काहीसे ते बैचेन झाले होते. म्हणून कोमलच्या वडिलांनी अखेर त्याची वाट बघुन १७ जून २०२० रोजी बुलदाणा ग्रामिण पोलीस ठाण्यात जावुन तेथील पोलीस अधिकाऱ्याना आपली कहाणी कथन करून आपल्या १७ अल्पवयीन मुलीला आपल्याच नात्यातील चुलत भाऊ आणि भावजेय यांनी नोकरी लावतो असे सांगुन फुस लावुन नेल्याची तक्रार दाखल केली. त्याच्या तक्रारीवरून पोलीसांनी अपहरणाचा गुन्हा दाखल करून घेऊन तपास चालू केला. या घटनेचा तपास पो. निरी. सचिन यादव यांनी स्वतः कडे घेतला. पोलीस अधिक्षक डॉ. दिलीप पाटील भुजबळ, अप्पर पोलीस अधिक्षक संदीप फखाले यांच्या मार्गदर्शनाखाली पो. निरी. सचिन यादव आणि त्याच्या सहकार्यानी तांत्रिक पद्धतीने तपास चालू ठेवला होता. त्याच्या तपास पथकाला त्या अल्पवयीन मुलीला त्या दोघांनी पुण्यातील मांजरी खुर्द येथे एका वेश्या दलालाला विकल्याचे समजले होते. त्या मुलीचा आणि तिला नेणा-न्या काका काकुचा शोध घेण्याचे काम पोलीस करीत असताना ती मुलगी मांजरी खुर्द येथील यशराज हॉटेल येथे असल्याचे गुप्त बातमीदाराने पोलीसांना सांगितले. यावरून पो. निरी. सचिन यादव याच्या तपास पथकातील पो. शिराई अरूण पाण्या पवित्रा योदीनी जिर्पाई आणी योदे, यांनी संगत्याना वि.३० दर्ता घातला. आपले लग्न निश्चित झालेल्या नियोजित वराचे नाव आणि पत्ता तिने हरिकेश यास सांगितले. हे लग्न तिला व हरिकेशला मान्य नव्हते. त्यामुळे प्रेयसीने दिलेल्या नाशिक जिल्हयातील पत्त्यावर जावून हरिकेशने त्या उपवराचे घर गाठले. त्या उपवर तरुणाला भेटून आपले व त्याच्या होणा-या भावी वधूचे प्रेम संबंध असल्याचे हरिकेशने सांगितले. लग्न होण्याआधीच आपल्या भावी पत्तीचे प्रेम संबंध उघड झाल्यामुळे त्याने हा प्रकार आपल्या आईवडिलांकडे कथन केला. त्यांनी तात्काळ निर्णय घेत ठरलेले लग्न मोडण्याचा निर्णय घेतला. तसा निरोप देखील त्यांनी हरिकेशच्या प्रेयसीच्या घरी पाठवला. लग्न जुळल्याचा दोन्ही परिवारातील आनंद क्षणीक ठरला. त्यांच्या आनंदावर विरुद्ध पडले. इकडे तरुणीच्या घरातील उत्साही वातावरण गंभीर झाले होते. यापुढे हरिकेश सोबत बोलतांना दिसली तर याद राख असा दम तिच्या भावांसह आईवडिलांनी तिला दिला. त्यामुळे तिने हरिकेशसोबत भेटणे व बोलणे बंद केले. आपल्या बहिणीचे लग्न मोडण्यामागे हरिकेशची करतूत असल्याची माहिती त्या तरुणीच्या आईवडिल व भावांना समजण्यास वेळ लागला नाही. आपल्या बहिणीचे लग्न केवळ हरिकेशमुळे मोडल्याचा राग तिच्या भावांना आला. संतापी स्वभाव असलेल्या तिच्या भावांनी हरिकेश यास बघून घेण्याचे ठरवले. जवळच असलेले मेहुणबारे गाव गाठून त्यांनी हरिकेशची भेट घेतली. तुझ्यामुळे आमच्या बहिणीचे ठरलेले लग्न मोडले आहे. आता तुझा नायनाट होणार अशी गर्भित धमकी त्यांनी हरिकेश यास दिली. मिळालेल्या धमकीमुळे हरिकेश आता तपावात राहू लागला. त्याचे व त्याच्या प्रेयसीचे बोलणे व भेटणे देखील बंद झाले होते. त्यामुळे तो अस्वस्थ आणि तपावात राहू लागला. त्याच्या चेहे-यावरील नुर बिघडला होता. प्रेयसीसोबत भेटणे व बोलणे बंद तशातच तिच्या भावांकडून बघून घेण्याची मिळालेली धमकी अशा वातावरणात त्याचे कामात लक्ष लागत नव्हते. तो उदास राहू लागला. त्याच्या उदासीचे कारण त्याचा मित्र भरत वाघ याने त्याला विचारले. त्यावर हरिकेशने त्याला सांगितले की माझ्या प्रेयसीचे लग्न तिच्या समाजातील एका तरुणासोबत जुळते होते. मी तिच्या भावी पतीच्या घरी जावून त्याला आमच्या प्रेमाची कल्पना दिली. त्यामुळे तिचे जुळलेले लग्न मोडले आहे. या प्रकारामुळे तिच्या भावांनी मला बघून घेण्याचा दम दिला आहे. आपल्या जिवीताला धोका असल्याची कल्पना हरिकेश याने भरत यास दिली. त्यावर भरतने हरिकेश यास समजावले की तू जास्त विचार करू नको. तु आपल्या कामावर लक्ष दे. कशीबशी समजूत काढल्यावर उदास हरिकेशने आपल्या कामावर

सानप.माहला पालास शपाइ आता सनुन याना मगळवर द.३० जून रोजी मांजरी खुट्ट येथील यशराज हॉटेलवर पाळत ठेवली होती. त्यावेळी पोलीसांनी बनावट ग्राहक तयार करून हॉटेलचे व्यवस्थापकशी संधान साधले होते. त्याचवेळी कोमलचे काका त्याच्या संपर्कात आले. त्यावेळी त्या बनावट ग्राहकांनी त्याच्याशी मोबाईलवरून संपर्क साधुन आपल्याला एका रात्रीसाठी कवळी मुलगी पाहिजे आहे.त्यासाठी म्हणेल ती किंमत ही दियायला ते तयार झाले. त्या बनावट ग्राहकाच्या बोलण्याला कोमलचा काका फसला होता. त्या बनावट ग्राहकांना आपल्या हॉटेसअपवर त्याच्यकडे असणाऱ्या कवळ्या मुलीचे फोटो मागितले होते. फोटो बघुन व्यवहार ठरणार होता. म्हणून तिच्या काकांनी आणि त्या हॉटेलच्या व्यवस्थापकाने त्या बनावट ग्राहकांच्या हॉटेसअपवर अनेक मुलीचे फोटो पाठविले. येथेच त्याची फसगत झाली.ते बनावट ग्राहक म्हणजे एक पोलीसच होते.हे त्याच्या लक्षात आले नाही. पोलीस त्या हॉटेसअपवरील मुलीचे फोटो पाहत असताना त्या फोटोत अपहरण झालेल्या कोमलचा फोटो होता. येथेच पोलीसांचे अर्धे अधिक काम झाले होते. पोलीसांनी त्या बनावट ग्राहकाला त्या हॉटेलमध्ये पाठवून लक्ष देण्यास सुरुवात केली. २३ मार्च रोजी हरिकेशन्या ताब्यातील भरतचे ट्रॅक्टर पंक्चर झाले होते. सायंकाळी सात वाजेच्या सुमारास भरत व हरिकेश असे दोघे जेण गावातील पंक्चर काढण्याच्या दुकानावर गेले. पंक्चरचे दुकान बंद होते. त्यामुळे दुकानदार येण्याची दोघे जेण वाट बघत होते. तेवढ्यात त्या तरुणीचे दोघे भाऊ दोघा साथीदारांसह त्याठिकाणी दुचाकिने आले. आल्याबरोबर चौधूंपैकी तिथांनी मिळून हरिकेश यास पकडून ठेवले. तरुणीच्या भावाने हरिकेश यास शिवीगाळ करण्यास सुरुवात केली. तुझ्यामुळे आमच्या बहिणीचे लग्न मोडले आहे, आता तुला जिंवत ठेवणार नाही असे म्हणत एकाने हातातील धारदार हत्याराने हरिकेशन्या पोटात सपासप वार करण्यास सुरुवात केली. धारदार हत्याराचे हरिकेशन्या पोटात दोन ते तीन वार झाल्यामुळे हरिकेश जमीनीवर रक्ताच्या थारोळ्यात कोसळला. हरिकेशला वाचवण्यासाठी सोबत असलेला भरत सरसावला. तेवढ्यात त्या कथीत प्रेयसी असलेल्या तरुणीच्या भावाने जखमी हरिकेश यास त्याच्या ताब्यातील दुचाकीवर बळजबरी बसवले. आलेल्या चौधूंनी जखमी हरिकेश यास झाले होते. पोलीसांनी त्या बनावट ग्राहकाला त्या हॉटेलमध्ये पाठवून होते. पण दोघांचेही वय लहान होते. त्यांना एकमेकांबद्दलचे आकर्षण वाटत होते. त्यामुळे वडिलांनी रागवल्यामुळे ते दोघेही गप बसायचे. त्यानंतर पुन्हा त्यांच्यात बोलणे होत होते. कारण दिवसभर नयना एकटीच घरी असायची. जाधव मोलमजुरी करून संध्याकाळी घरी यायचे. येताना थोडी दारू प्राशन करायचे. नयना व निखिल हे बोलताना त्याना दिसले की ते चिडायचे. संध्याकाळी दारू घेऊन घरी आले की नयनाला शिवीगाळ करत असत. निखिल भेटला तर त्यालाही शिव्या देत. त्यांच्या रोजच्या शिविगाळला नयना वैतागली होती. एकेदिवशी नयना व निखिल एकांतात बोलताना त्यांनी पाहिले. आणि त्यांच्या पायाखालची जमीन सरकली. त्यांना काय करावे आणि काय नाही हे समजेनासे झाले. त्यांनी त्या दोघांनाही तिथेच शिव्याची लाखोली वाहण्यास सुरुवात केली, मग मात्र त्या दोघांचा संयम ढळला. या दोघांनी ठरवले की जर आपले प्रेमसंबंध अबाधित ठेवायचे असतील तर वडिलांचा काटा काढलाच शिवाय पर्याय नाही. त्या दोघांनी दोन-तीन दिवस प्लॅन सुरू ठेवला. कुठल्याही परिस्थितीत वसंतला संपायचे. तो सकाळी किंती वाजता उठतो? दिवसभर कुठे काम करतो? संध्याकाळी तपासाची सूत्रे हलवली.

या संपूर्ण खूना संदर्भातील घटनेचा तपास करत असताना वडगाव पोलिसांनी तीन पथके तयार करून घटनेसंदर्भात समांतर तपासाला सुरुवात केली. त्यात व्हॉट्सॲप स्टेट्स ठेवण्यावरून याआधीही गावात मृत यश तसंच आरोपी यांच्यात भांडणे होऊन गुन्हा दाखल असल्याची बाब पोलिसांच्या निर्दर्शनास आली. हाच धागा पकडत पोलिसांनी पुढे तपासाची चक्र फिरवली. यातून ऋतिक असवले या तरुणाला ताब्यात घेऊन विचारपूस केली असता व्हॉट्सॲपवर चिथावणी देणारे स्टेट्स ठेवण्याच्या वादातून यश याचा खून आपल्या मित्रासोबत मिळून संगनमताने केल्याची कबुली आरोपीने पोलिसांना दिली. त्यानुसार पोलिसांनी अवघ्या पाच तासात ऋतिक अस्वले, अजय जाधव, अतिश लंके, विकास रिठे, ऋतिक चव्हाण, अश्विन चोरगे, निखिल काजळे यांना ताब्यात घेतले. सर्व आरोपींनी पूर्ववैमनस्यातून यशचा खून केल्याची बाब पोलीस तपासात पुढे आणली असून पोलिसांनी कलम ३०२ प्रमाणे सातही आरोपीवर गुन्हा दाखल केला असून यासंदर्भातील पुढील तपास वडगाव पोलीस करत आहेत.

लाकड़ाऊन सुरु असल्यामुळे स्त्रियावर तसच गावात गदा नव्हता. जखमी हरिकेश यास वाटेट फेकून देण्याच्या उद्घेशाने त्याचे अपहरण करत असल्याचे भरत यास समजले. त्याने सर्वांचा आपल्या दुचाकीने पाठलाग सुरु केला. स्त्रियात एका ठिकाणी भरत सर्वांच्या पुढे गेला व त्यांच्या मोटासायकलच्या पुढे आडवा झाला. भरतने वाट अडवल्यामुळे चौधांना थांबणे भाग पडले. त्यावेळी तरुणीचा भाऊ भरत यास म्हणाला की तू आमच्या मध्ये पडू नको. नाहीतर तुला देखील आम्ही जिवंठ ठेवणार नाही. त्यावेळी एकाच्या हातात फायटर होते. आपला जिव वाचवण्यासाठी भरतने रस्त्यावर पडलेला एक दगड उचलला. हातात दगड उचलून भरतने जोरजोरात आरडाओरेड करण्यास सुरुवात केली. त्यामुळे घाबरून सर्वांनी हरिकेश यास तेथेच जखमी अवस्थेत सोडून आपल्या गावाच्या दिशेने पलायन केले. हरिकेशाचा जिव वाचवण्यासाठी भरतने त्याला आपल्या दुचाकीवर बसवण्याचा प्रयत्न केला. तेवढ्यात आरडाओरेड एकून त्याठिकाणी भरतचे दोघे मित्र आले. त्यांच्या मदतीने जखमी हरिकेश यास मेहुणबारे ग्रामीण रुणालयात नेण्यात आले. मात्र जखम खोल असल्यामुळे तेथे उपचार होणे शक्य नव्हते. तेथील आरोग्य सेवकांनी त्याच्यावर प्राथमीक उपचार करत त्याला तात्काळ धुळे शासकीय रुणालयात घेवून जाण्यास सांगितले. वाटेट जखमी हरिकेशाच्या वेदना तिब्र झाल्या होत्या. धुळे जाण्यासाठी लागणारे अंतर जास्त होते. त्या तुलनेत चाळीसगावचे अंतर कमी होते. हा विचार करत भरतने धुळे येथे जाण्याचा विचार बदलला. हरिकेशला धुळे येथे सरकारी दवाखान्यात नेण्याएवजी चाळीसगावच्या खासगी दवाखान्यात नेण्याचा विचार भरतने केला. चाळीसगाव येथे गेल्यावर एकाही खासगी दवाखान्यात त्याला उपचारासाठी घेण्यात आले नाही. त्यामुळे नाईलाजाने भरतने त्याला पुन्हा धुळे येथे एका खासगी दवाखान्यात नेले. तेथील डॉक्टरांनी त्याला बाहेरच्या बाहेरच तपासून मृत घोषित केले. त्यामुळे त्याच्या मृतदेहाची उत्तरीय तपासणी करण्यासाठी त्याला चाळीसगाव ग्रामीण रुणालयात नेण्यात आले. दरम्यान या घटनेची माहिती मेहुणबारे पोलिस स्टेशनला समजली होती. माहिती मिळताच मेहुणबारे पोलिस स्टेशनचे सहायक पोलिस निरिक्षक सचिन बैंडे यांनी आपल्या सहकारी कर्मचाऱ्यांसह घटनास्थळी धाव घेत पुढील कारवाई सुरु केली होती. मदतीचा सर्व खटाटोप केल्यानंतर भरत मेहुणबारे पोलिसात फिर्याद देण्यासाठी आला. त्याच्या फिर्यादीनुसार संबंधीत तरुणीच्या भावासह त्याचे मित्र अशा चौधांविरुद्ध अपहरणासह खूनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. सदर गुन्हा गु.र.न. १६२/२० भा.द.वि. ३०२, ३४ नुसार दाखल करण्यात आला. या गुन्ह्याचा पुढील तपास सहायक पोलिस निरिक्षक सचिन बैंडे यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलिस उप निरिक्षक हेमंत शिंदे व कर्मचा-यांनी सुरु केला. दरम्यान मयत हरिकेशाच्या संतस नातेवाईकांनी उग्र रुप धारण केले होते. जोरपूर्ण चौधा हल्लेखोरांना अटक होत नाही तोवर मृतदेह ताब्यात घेणार नाही असा पवित्रा संतस नातेवाईकांनी घेतला. त्यांनी पोलिस ठाण्यावर दगडफेक सुरु केली. या घटनेचे तीव्र पडसाद उमटू लागले. गावात चोख बंदोबस्त ठेवण्यात आला. त्यानंतर वातावरण निवळले. चौधा हल्लेखोरांना अटक करण्यात आल्याची माहीती संतस नातेवाईकांना देण्यात आली तेहा जमाव शांत झाला. या प्रकरणाचा पुढील तपास सहायक पोलिस निरिक्षक सचिन बैंडे यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलिस उपनिरिक्षक हेमंत शिंदे व त्यांचे सहकारी करत आहेत.

होते. पण दोघांचेही वय लहान होते. त्यांना एकमेकांबद्दलचे आर्कर्षण वाटत होते. त्यामुळे वडिलांनी रागवल्यामुळे ते दोघेही गप्प बसायचे. त्यांनंतर पुन्हा त्यांच्यात बोलणे होत होते. कारण दिवसभर नयना एकटीच घरी असायची. जाधव मोलमजुरी करून संध्याकाळी घरी यायचे. येताना थोडी दारू प्राशन करायचे. नयना व निखिल हे बोलताना त्याना दिसले की ते चिडायचे. संध्याकाळी दारू घेऊन घरी आले की नयनाला शिवीगाळ करत असत. निखिल भेटला तर त्यालाही शिव्या देत. त्यांच्या रोजच्या शिविगाळता नयना वैतागली होती. एकेदिवशी नयना व निखील एकांतात बोलताना त्यांनी पाहिले. आणि त्यांच्या पायाखालची जमीन सरकली. त्यांना काय करावे आणि काय नाही हे समजेनासे झाले. त्यानी त्या दोघांनाही तिथेच शिव्याची लाखोली वाहण्यास सुरुवात केली, मग मात्र त्या दोघांचा संयम ढळला. या दोघांनी ठरवले की जर आपले प्रेमसंबंध अबाधित ठेवायचे असतील तर वडिलांचा काटा काढलाच शिवाय पर्याय नाही. त्या दोघांनी दोन-तीन दिवस प्लॅन सुरू ठेवला. कुठल्याही परिस्थितीत वसंतला संपायचे. तो सकाळी किंती वाजता उठतो? दिवसभर कुठे काम करतो? संध्याकाळी तपासाची सूत्रे हलवली.

या संपूर्ण खूना संदर्भातील घटनेचा तपास करत असतांना वडगाव पोलिसांनी तीन पथके तयार करून घटनेसंदर्भात समांतर तपासाला सुरुवात केली. त्यात व्हॉट्सअॅप स्टेट्स ठेवण्यावरून याआधीही गावात मृत यश तसंच आरोपी यांच्यात भांडणे होऊन गुन्हा दाखल असल्याची बाब पोलिसांच्या निर्दर्शनास आली. हाच धागा पकडत पोलिसांनी पुढे तपासाची चक्र फिरवली. यातून ऋतिक असवले या तरुणाला ताब्यात घेऊन विचारपूस केली असता व्हॉट्सअॅपवर चिथावणी देणारे स्टेट्स ठेवण्याच्या वादातून यश याचा खून आपल्या मित्रासोबत मिळून संगनमताने केल्याची कबुली आरोपीने पोलिसांना दिली. त्यानुसार पोलिसांनी अवघ्या पाच तासात ऋतिक अस्वले, अजय जाधव, अतिश लंके, विकास रिठे, ऋतिक चब्हाण, अश्विन चोरगे, निखिल काजले यांना ताब्यात घेतले. सर्व आरोपींनी पूर्ववैमनस्यातून यशचा खून केल्याची बाब पोलीस तपासात पुढे आणली असून पोलिसांनी कलम ३०२ प्रमाणे सातही आरोपीवर गुन्हा दाखल केला असून यासंदर्भातील पुढील तपास वडगाव पोलीस करत आहेत.

रा जकारणाचे गुहेगारीकरण झाल्यापासून गुन्हेगारांच्या मदती शिवाय राजकीय नेत्यांचे पान हलत नाही. कारण निवडणुकीत फडींग करण्यापासून ते मतदारांना थमकावून आपल्या राजकीय गॉडकाडला मतदान करायला लावण्यापासून सर्व काही विकास दुवे सारखे गुंडांच करीत असतात. पक्षाचे कार्यकर्ते फक्त नावाला असतात. मात्र निवडणुकीची सर्व सूत्रे गुंड लोकांकड असतात आणि त्या बदल्यात मग पुढे पाच वर्ष त्या आणि आसपासच्या परिसरात त्या गुंडांना आणि त्याच्या सारीदारांना रान मोकळे मिळते. विकास दुवे यांनीही तेच केले. युधीमध्ये असा एकही पक्ष नाही की ज्यामध्ये विकास दुवे राहून आला नाही. मायावर्तीच्या बहुजन समाज पक्षाच्या तिकिटावर त्याने पंचायत समितीची निवडणूक जिंकती, तर सपाच्या तिकिटावर त्याची पत्ती निवडून आली. पूर्वी तो कॉर्टीस बोरवर होता आणि आता त्याची भाजपा सोबत सलगी वाढली होती. कदाचित म्हणूनच पोलिसांना गोळ्या घालण्याइतपत त्याची मजल गेली. मात्र राजकीय पक्षाच्या आशिवादावर पोसलेले हे माफिया जेंद्वा राजकीय नेत्याना डोईझड होतात तेंव्हा मग तेच अशा माफियांचा कायमचा काटा काढतात किंवा त्यांना कुरल्यातीरी मोर्चा प्रकरणात अडकवून त्यांना कायमचे जेलमध्ये सडवतात. आज युधीमधील ५ टॉप टेन माफिया जेलमध्ये आहेत. ज्यात मुख्यार अन्सारी, आतिक अहमद यांच्या सारख्या खतरनाक वाहुली गुंडांचा समावेश आहे. वास्तविक विकास दुवे याने सुद्धा सेफ गेम म्हणून जेल मध्येच सुरक्षित राहायला हवे होते,

पण त्याला स्वतःबद्दल अती आत्मविश्वास होता आणि भाजपा नेत्यांचा छुपा पाठिबा मिळताच तो अधिकच शेकारला आणि त्याने कानपूर जिल्हातील बहुतेक पोलिस ठाण्यांमधील पोलिसांना आपले साथीदार बनवले. त्यामुळे पोलिस दलातील बहुतेक सर्व हालचारीची खडानखडा माहिती विकास दुवे मिळत आसे. त्यामुळे कोणत्याही पोलिस ठाण्याच्या हृषीत त्याने कोणताही भोवा गुहा केला तरी त्याच्या विरुद्ध एफआयआर होत नसे. आणि गुन्हा दखल झाला तरी पोलीसच त्याचे साथीदार असल्याने त्याच्या विरुद्ध साक्षात यांच्या बहुजन समाज पक्षाच्या तिकिटावर त्याने पंचायत समितीची निवडणूक जिंकती, तर सपाच्या तिकिटावर त्याची पत्ती निवडून आली. पूर्वी तो कॉर्टीस बोरवर होता आणि आता त्याची भाजपा सोबत सलगी वाढली होती. कदाचित म्हणूनच पोलिसांना गोळ्या घालण्याइतपत त्याची मजल गेली. मात्र राजकीय पक्षाच्या आशिवादावर पोसलेले हे माफिया जेंद्वा राजकीय नेत्याना डोईझड होतात तेंव्हा मग तेच अशा माफियांचा कायमचा काटा काढतात किंवा त्यांना कुरल्यातीरी मोर्चा प्रकरणात अडकवून त्यांना कायमचे जेलमध्ये सडवतात. आज युधीमधील ५ टॉप टेन माफिया जेलमध्ये आहेत. ज्यात मुख्यार अन्सारी, आतिक अहमद यांच्या सारख्या खतरनाक वाहुली गुंडांचा समावेश आहे. वास्तविक विकास दुवे याने सुद्धा सेफ गेम म्हणून जेल मध्येच सुरक्षित राहायला हवे होते,

राजकीय नेत्यांचे विकास पुरुष

लोकांना वाटतेय. जे खतरनाक गुहेगार असतात त्यांना न्यायालयाच्या भरोवशावर पोसण म्हणजे त्यांचा आत्मविश्वास वाढवण्यासारखे आहे. म्हणून तर हैरावाद येथे एका महिलेवर सामूहिक बलात्कार करणाऱ्या चार गुडांचे पोलिसांनी एकाऊंटर करताच देशातील जनतेने पोलिसांचे अभिनंदन केले. पोलिसांवर फुले उधळून त्यांचा स्तकर केला. यातून जनतेला हाच मॅसेज द्यायचा होता की खतरनाक गुंडांचा फैसला हा न्यायालयात नव्हे तर रस्त्यावर घ्यायला हवा. जर न्यायालयात यापूर्वी खतरनाक गुहेगारांचे खटले जलदगतीने चालले असते आणि त्यांना ताबडतोव शिक्षा झाली असती तर लोकांचा न्याय पालिकेच्या कार्य पद्धतीवर विधास बसला असता, पण बलात्कार आणि खुनासारख्या गंभीर गुन्ह्यातील आरोपीना जेंद्वा वर्षेन्वर्व शिक्षा होत नाही, सुनावणीच्या नावाखाली त्यांना सरकार पोसत असते, तेंव्हा मात्र सर्वसामान्य नाणसाच्या मानत विकास दुवे सारख्या गुन्हेगारांच्या विषयी थीड निर्माण होते आणि त्याच संतापाच्या भावनेतून मग ते अशा उंडांचे जेंद्वा एन्काऊंटर होते तेंव्हा ते बोगस असले तरी त्याच समर्थन करतात. पण एकटा विकास दुवे मारला गेल्याने युधीमधील प्रभाव ज्यांमधील क्राईम संपणार नाही, तर युधीमधील प्रत्येक जिल्हात प्रत्येक शहरात आणि प्रत्येक पक्षात असे माफिया आहेत आणि राजकीय नेत्यांच्या जीवावर त्यांनी युधीमध्ये हैदोस घालता आहे त्यांना कठी ठोकाण. विकासांची गाडी पलटी केल्याबद्दल योगी आदित्यनाथ आपली पाठ थोपदून घेत आहेत, पण त्यांच्या अवती भोवती असलेल्या माफियांच्या गाड्या कधी पलटी होणार? हाच खरा सवाल आहे.

सरकारने दाखवून दिली पत्रकारांना त्यांची औकात

आता तरी राजकारण्यांची चोळेगिरी थांबवा

लो कशाहीचा चौथा स्तंभ अशी प्रसरामध्यांची ओळख आहे आणि एकेकाठी या चौथा स्तंभाचा प्रचंड दारा होता. कारण समाजातील बन्या वाईट घटनांचे वस्तुनिष्ठ प्रतिविंध आपल्या वृत्तपत्रातून किंवा न्यूज चॅनलच्या माध्यमातून दाखवणाऱ्या पत्रकारांची जेलमध्ये एक विश्वसनीयता होती, पण काही विकास पत्रकारांमुळे ही विश्वसनीयता रसातल्याला गेल्याने पत्रकारांना कोण जोड्यावळ सुदूर उभं करायला तयार नाही. इतकी वाईट अवस्था पत्रकारांची झाली याची आणि याला कारण ते स्वतःच आहेत. कुलला तरी राजकारण्यांच्या किंवा माफियांच्या पे रोलवर राहून महिन्याला पाकिंवे घेऊन त्यांनी चोळेगिरी करायची, त्यांच्या चुकीच्या गोरीनी पाठीशी घालून त्यांच्या विषयी चांगले लिहायचे आणि त्यांची समाजातील किंवा विश्वसनीयता होती, पण काही विकास पत्रकारांमुळे ही विश्वसनीयता रसातल्याला गेल्याने पत्रकारांना कोण जोड्यावळ सुदूर उभं करायला तयार नाही. इतकी वाईट अवस्था पत्रकारांची झाली याची आणि याला कारण ते स्वतःच आहेत. कुलला तरी राजकारण्यांच्या किंवा माफियांच्या पे रोलवर राहून महिन्याला पाकिंवे घेऊन त्यांनी चोळेगिरी करायची, त्यांच्या चुकीच्या गोरीनी पाठीशी घालून त्यांच्या विषयी चांगले लिहायचे आणि त्यांची समाजातील किंवा विश्वसनीयता होती, पण काही विकास पत्रकारांमुळे ही विश्वसनीयता रसातल्याला गेल्याने पत्रकारांना कोण जोड्यावळ सुदूर उभं करायला तयार नाही. इतकी वाईट अवस्था पत्रकारांची झाली याची आणि याला कारण ते स्वतःच आहेत. कुलला तरी राजकारण्यांच्या किंवा माफियांच्या पे रोलवर राहून महिन्याला पाकिंवे घेऊन त्यांनी चोळेगिरी करायची, त्यांच्या चुकीच्या गोरीनी पाठीशी घालून त्यांच्या विषयी चांगले लिहायचे आणि त्यांची समाजातील किंवा विश्वसनीयता होती, पण काही विकास पत्रकारांमुळे ही विश्वसनीयता रसातल्याला गेल्याने पत्रकारांना कोण जोड्यावळ सुदूर उभं करायला तयार नाही. इतकी वाईट अवस्था पत्रकारांची झाली याची आणि याला कारण ते स्वतःच आहेत. कुलला तरी राजकारण्यांच्या किंवा माफियांच्या पे रोलवर राहून महिन्याला पाकिंवे घेऊन त्यांनी चोळेगिरी करायची, त्यांच्या चुकीच्या गोरीनी पाठीशी घालून त्यांच्या विषयी चांगले लिहायचे आणि त्यांची समाजातील किंवा विश्वसनीयता होती, पण काही विकास पत्रकारांमुळे ही विश्वसनीयता रसातल्याला गेल्याने पत्रकारांना कोण जोड्यावळ सुदूर उभं करायला तयार नाही. इतकी वाईट अवस्था पत्रकारांची झाली याची आणि याला कारण ते स्वतःच आहेत. कुलला तरी राजकारण्यांच्या किंवा माफियांच्या पे रोलवर राहून महिन्याला पाकिंवे घेऊन त्यांनी चोळेगिरी करायची, त्यांच्या चुकीच्या गोरीनी पाठीशी घालून त्यांच्या विषयी चांगले लिहायचे आणि त्यांची समाजातील किंवा विश्वसनीयता होती, पण काही विकास पत्रकारांमुळे ही विश्वसनीयता रसातल्याला गेल्याने पत्रकारांना कोण जोड्यावळ सुदूर उभं करायला तयार नाही. इतकी वाईट अवस्था पत्रकारांची झाली याची आणि याला कारण ते स्वतःच आहेत. कुलला तरी राजकारण्यांच्या किंवा माफियांच्या पे रोलवर राहून महिन्याला पाकिंवे घेऊन त्यांनी चोळेगिरी करायची, त्यांच्या चुकीच्या गोरीनी पाठीशी घालून त्यांच्या विषयी चांगले लिहायचे आणि त्यांची समाजातील किंवा विश्वसनीयता होती, पण काही विकास पत्रकारांमुळे ही विश्वसनीयता रसातल्याला गेल्याने पत्रकारांना कोण जोड्यावळ सुदूर उभं करायला तयार नाही. इतकी वाईट अवस्था पत्रकारांची झाली याची आणि याला कारण ते स्वतःच आहेत. कुलला तरी राजकारण्यांच्या किंवा माफियांच्या पे रोलवर राहून महिन्याला पाकिंवे घेऊन त्यांनी चोळेगिरी करायची, त्यांच्या चुकीच्या गोरीनी पाठीशी घालून त्यांच्या विषयी चांगले लिहायचे आणि त्यांची समाजातील किंवा विश्वसनीयता होती, पण काही विकास पत्रकारांमुळे ही विश्वसनीयता रसातल्याला गेल्याने पत्रकारांना कोण जोड्यावळ सुदूर उभं करायला तयार नाही. इतकी वाईट अवस्था पत्रकारांची झाली याची आणि याला कारण ते स्वतःच आहेत. कुलला तरी राजकारण्यांच्या किंवा माफियांच्या पे रोलवर राहून महिन्याला पाकिंवे घेऊन त्यांनी चोळेगिरी करायची, त्यांच्या चुकीच्या गोरीनी पाठीशी घालून त्यांच्या विषयी चांगले लिहायचे आणि त्यांची समाजातील किंवा विश्वसनीयता होती, पण काही विकास पत्रकारांमुळे ही विश्वसनीयता रसातल्याला गेल्याने पत्रकारांना कोण जोड्यावळ सुदूर उभं करायला तयार नाही. इतकी वाईट अवस्था पत्रकारांची झाली याची आणि याला कारण ते स्वतःच आहेत. कुलला तरी राजकारण्यांच्या किंवा माफियांच्या पे रोलवर राहून मह

5

पान ३ वर्णन...

पोलिसांनी अवघ्या दोन दिवसात या प्रकरणातील पाच आरोग्याकाळी निश्चय केले आहेत.

निरीक्षक प्रवीण शिंदे, प्रदीप चौधरी, अभिजीत सावंत, अनंत खडे, शरद गाली, स.पो.फौ. सागर पाटील, जगन्नाथ पवार, बिरोबा नारळे, सागर नावरे, निलेश कदम, जितेंद्र जाधव, मेघराज रुपनर, अरुण औताडे, भग्नित परीट, सुधीर गोरे, संदीप गुरुव, अनिल कोळेकर, शशिकांत जाधव, युनील लोखडे, मुहस्सर पाथरवट, आत्मसिध्धा खोत, राजू शिरोळकर, राजू मुळे, संजय पाटील, सचिन कणप, वैभव पाटील, विकास भोसले, संजय कांबळे, सुहेल कार्तियानी, अजय बेंड्रे, सचिन सूर्यवंशी, अरुण दोकटे, स्वपील नायकोडे, सुवर्णा देसई, प्रशांत माळी, आर्यन देशिंकर, उषिकेश सदामते, गौतम कांबळे यांनी भाग घेतला.

पहाटेच्या घटनेने हादरून गेले. पंढरपुर शहरातील कुंभार गळीत १

रुटुंब राहत आहे. आकाश पवार याचा गेल्या पाच सहा महिन्यापुर्वीच मिनेकिताबरोबर समाजाच्या रिटीरिवाजानुसार लम्य झाले होते. तसेच पवार कुटुंब गळीत शांत आणि सुंस्कृत म्हणून परिचीत होते. निकिताही दिसायला खेणी आणि सुंदर होती. ती चार चौधात उद्घ दिसासे होती. आपल्याला खेणी सुंदर बायको मिळाली म्हणून आकाश ही मनातुन खुश होता. नव्या वलाईचे दिवस कसे भुरकंन जात होते. आकाश ही सकाठी कामावर गेला सिं संध्याकाळीच घरी परत होता. घरी आल्यावर आपल्या देखाय्या गायकोच्या सहवासात त्याचा दिवसभाराचा थकवा निघुन जात होता. त्या घोंघांचे प्रेम बहरत फुलत होते. निकिताही आपल्या संसारात आणि नव्याच्या मात बहरून जात होती. त्या दोघांचा संसार बहरत फुलत असताना संसारात मठाचा खडा पडावा तसे झाले होते. कुणाची नजर लागली होती कोण जाणे परिलकडे तिचे सासु सासरे हे तिच्याबरोबर काही तरी कारण काढून भांडण करून काढत होते. तुला स्वयंपाक चांगला येत नाही, तुझे वागणे बरोबर होती. तुझ्या आई वडिलानी आम्हाला फसवले आहे असे म्हणून भांडण काढत होते. ती बिचारी त्याचे सागळे बोल ऐकून गप्प बसत होती. एकदा नोंदा तिने याबाबत नव्याला ही सांगून बघितले होते. परंतु तो त्याच्या आई वडिलांचे बरोबर आहे. ते तुला चांगल्यासाठीच सांगतात असे म्हणून तिची नाही. तुला चांगल्यासाठीच सांगतात मजुत घालत होता. तिला काहीच समजुन येत नव्हते. नवरा कामावरून भाला की तिचे सासु सासरे मुदामच तिच्याबरोबर भांडण उकरून काढत होते. ते आकाशचे कान भरत होते. तो ही आपल्या आई वडिलाचे ऐकून तेला मारहाण करून शिव्या देत होता. तिचे सासु सासरे तर त्या भांडणात तुझ्या बायकोचे वागणे बरोबर नाही. ती तासन तास कुणाबरोबर तरी बोराईलवरून दिवसभर बोलत असते. तिचे कुणाबरोबर तरी बाहेरखाली संबंध आहेत. हिच्या आई वडिलानी आपल्याला फसवले आहे. असे म्हणून याला तिच्या विरुद्ध चितवत होते. तर कधी हिच्या आई वडिलानी मापल्याला लग्नात ठरत्याप्रमाणे सोने आणि हुंडा आणि भांडी कुंडी दिले नाही. कुठली अवदास त्यांनी तुझ्या गव्यात त्यानी बांधती बघ. म्हणून त्याला सांगून त्याला तिला मारहाण करायला भाग पाडत होते. तो ही तिच्या चारित्रिकावर संशय घेऊन तिला मारहाण करू लागला होता. ती त्याला भांडणात तुंडी त्यातील बाई नाही, माझे कुणाबरोबर कसले ही संबंध नाहीत तुम्ही कुणाचे नाही ऐकून मला मारहाण करू नका म्हणून सांगत होती. पण तो तिचे काही काढत नव्हता. त्यातच तो घरच्या भांडणाने दारू जास्तच पिवु लागला होता. कामावरून घराकडे येताना दारू पिऊ येऊ लागला होता. दारू पिऊन आला तो तिला मारहाण करत होता. तिने ही आपले सासु सासरे आणि नवरा मापल्याला कसा त्रास देऊन मारहाण करत असतात हे आपल्या माहेरी आगिंतले होते. तिच्या आई वडिलानी ही जावाई आकाश याला विश्वासात उरजून चार समजुरीच्या गोषी समितिल्या होत्या. पण त्याचे सांगणे हे पालश्या बढ्यावरचे पाणी होते. तो आपल्या आई वडिलांचे ऐकून जास्तच करत नोंदीता. त्याच्या घरची भांडणे ही शेजाच्यांना माहित होती. त्यांनी ही ती भांडणे त्याच्या बेळेला सोडवण्याचा प्रयत्न केला होता. तरीही त्यांची भांडणे काही गांबंट नव्हती. म्हणून अलिकडे शेजाच्यांनी ही त्याच्या भांडणाकडे दुरुक्ष रुले होते. शुक्रवार दि. १९४८ रोजी त्याच्या घरात दिवसभर अशीच भांडणे गेत होती. त्यातच आकाश हा दिसभर दारू पिऊन होता. भांडणात त्याला कुणाच्या बाजूने बोलायचे हो त्याला समजत नव्हते. त्यातच त्याचे आई वडिल मिनेकिताच्या वागण्या बोलण्यावर संशय घेत होते. म्हणून तो ही त्याच्या सांगण्यावरून तिच्या चारित्रिकावर शिंतेंडे उडवत होता. दुपारी सुरु झालेले गांडण रगत झाली तरी मिटत नव्हते. शेजाच्यांनी ही त्याच्या भांडणाकडे दुरुक्ष रुले असल्याने कुणीच भांडण सोडवायला पुढे आलेले नव्हते. आकाशने तेला मारून मारून तिचा जीव तिला नकोसा करून सोडले होते. त्या भांडणात ती ही त्याला जशास तसे उतर देत असल्याने तो ही जास्तच चिडला गेता. त्या रात्री तिच्या सासु सासच्यांनीच फक्त जेवण केले होते. त्यांनीच या भांडणाची आग लावली होती. आकाश तर फुलू दारू पिला असल्याने आसाच झोपी गेला होता. त्याला झोप लागत नव्हती. नवरा उपाशी झोपला मसल्याने तिने ही जेवण केले नव्हते. त्याच्या डोक्यातील तिच्या चारित्रिकावर सांशय काही केल्या जात नव्हता. आपल्या सारख्या बिगारी काम कणाच्याला तकी देखणी बायको मिळाली याचा तो वेगळाच अर्थ काढत होता. कदाचित यांना अगोदर हिचे संबंध कुणाबरोबर तरी असावेत, हिच्या लफडयानेचे हिच्या आई वडिलानी हिला आपल्या गव्यात मारली असावी अशी शंका याला येऊ लागत नव्हती. पहाटे दोन तीनच्या सुमारास तो झोपेतून उठला.

पान & वर्जन...

अहमदपुरात अवैध वाळू उपसा जोरात...

परिसरामध्ये वाळूमाफियानी राजरोजपणे मन्याड नदी पात्रातून पवैथरित्या वाळू उपसा करत हैदोस घाटला आहे. या वाळू चोरीमुळे शासनाचा कोट्यवधी रुपयांचा महसूल बुडले आहे. शासनाने लॉकडाऊन प्रोषित केले असता ही वाळूमाफिया मात्र या संचारबंदीला झुगारून राजरोजपणे हजोरो ब्रास वाळूचा अवैध उपसा करीत आहेत. त्याचबरोबर त्री-अपरात्री या वाळूची वाहतूक करीत असल्याचे चित्र तालुक्यात उठक ठिकाणी पहावायस मिळत आहे. अहमदूर तालुक्यात असलेले वाळू धक्के लिलावा अभावी बंद आहेत. विशेष म्हणजे तालुक्यासह जेलह्यात बांधकामासाठी मन्याड नदीपात्रातील वाळू जात आहे. त्यामुळे वाळू माफिया मावलगाव, विळेगांव, चिलखा, लांजी, तांबटसांगंवी,

ज्ञानाधीन काही ताजून ताजून त्या सुचावय दावत झालेली होती. सुचाला धार लावण्यासाठी सुरा शर्टांत लपवून तो लोगे गेला. त्यावेळी लोहार घरी नव्हता. त्यामुळे निलेश घरी परत आला. सुधार लावण्यासाठी काही पर्याय मिळतो का याचा तो शोध घेवू त सुन्याला धार लावण्यासाठी त्याने गावातून भाड्याने ग्राईंडर आणले कुणी नसल्याची संधी साधत त्याने सुन्याला धार लावून घेतली. त्यादुपारच्या वेळी साबीर पुन्हा त्याच्या समोर हजर झाला. आपल्याला पाटील आणि विलास महाजन सारखे सारखे काम केव्हा होणार आहे विचारणा करत असल्याचे त्याने निलेशला सांगितले. आपण त्याच कासुन्याला धार लावत असल्याचे निलेशने साबीर यास सांगितले व सुरादाखवला. तेजराव पाटील आणि विलास महाजन या दोघांना दाखवण साबीरने त्या धारदार सुचाचा फोटो मोबाईलमध्ये काढून घेतला. आताच्या आता तेजराव पाटील आणि विलास महाजन या दोघांनी बोअसल्याचे साबिसे त्याला सांगितले. साबीर घाई करत असल्यामुळे तो सुरा आणि ग्राईंडर पलंगाखाली लपवून त्याच्यासोबत जाण्याची केली. साबीर आपल्या मांगेच लागल्याचे बघून निलेशने त्याचा मित्र पवार यास मोटार सायकलची व्यवस्था करण्यास सांगितले. गणेश पवार त्याच्या दुसऱ्या मित्राची मोटार सायकल त्याला आणून दिली. गावातील सप्तशृंगी मातेच्या मंदीराजवळ साबीर व निलेश उभे होते. ठिकाणी निलेश यास गावातील कार्तिक जाधव भेटला. निलेशने यास बाउला नेत कुन्हा येथे जाण्याचे प्रयोजन सांगितले. या कामात त्याचा मित्र कार्तिक यास देखील सहभागी करून घेतले. निलेशने कार्तिक सांगितले की आपल्याला साबिर सोबत कुन्हा येथे जावून आज दोया जहात्येची फायनल बोलणी करून घ्यायची आहे. दोघा जाणांना मारायचे फोटो आहे. मात्र त्यातील एक जण माझा मित्र असावा अशी मला शंका येत त्यामुळे मी त्याला मारणार नाही. मी फक्त डी.ओ.पाटील यांना मारणा त्या एकाच जणाला मारण्याची बोलणी आपण करून घेवू आणि पैसांचे बोलून घेवू. निलेशने कार्तिक जाधव यास डबलसिट बसवून घेतले. त्याच्या मोटार सायकलने पुढे जात असतांन निलेश व कार्तिक दुसऱ्या सायकलवर त्याच्या मागे होते. सायकाळी सहा वाजेच्या सुमारास धारणगाव फाट्यावर सर्व जण थांबले. काही वेळात तेजराव पाटील चर्चेसाठी येथे घेवून येतो असे साबीरने दोघांना सांगितले व तेथेच थांब सांगितले. दोघांना थांबण्यास सांगून साबीर तेथून निघून गेला. काही साबीर व तेजराव पाटील असे दोघे जण वेगवेगळ्या मोटार सायकल आले. तेजराव पाटील याने निलेश यास म्हटले की आपल्या कामात उशीर होत आहे. आपले काम लवकरात लवकर झाले पाहिजे. बाहेरगांवी गेल्यामुळे काम होवू शकले नाही असे म्हणत निलेशने वेच दिली. यावेळी बोलताना निलेशने स्पष्ट केले की मी फक्त डी.ओ.पाटील यांना मारेन. त्यावर तेजरावने निलेश यास सांगितले की डी.ओ.पाटील हात कापला तर तुला तिस हजर रुपये देईन. जिवे ठार केले तर सब्लू रुपये देईन. त्यावर निलेशचा सोबती कार्तिक याने तेजराव पाटील यास की मी डी.ओ.पाटील यास जिवानीशी मारतो मला तुम्ही पाच लार्डा. त्यावर तेजराव पाटील त्याला म्हणाला की एवढे फैसे देण्याइतपत रुमाणूस नाही. मी जास्तीत जास्त दीड लाख रुपये देईन. त्यावर कार्तिक म्हणाला की जावू द्या आता तिन लाखात फायनल करा, आमी काम अखेर तेजराव पाटील याने अडीच लाखात काम करण्यास सांगितले झाल्यावर बक्षिस म्हणून एक लाख रुपये देण्याचे कबुल केले. यापौलिस स्टेशनचे काम बघून घेईन असे सांगितले. अखेर अडीच लाख काम करण्याचे दोघांनी कबुल केले. लवकरच एक ते दोन फै.डी.ओ.पाटील यांना ठार करण्याचे ठरले. काम होताच साबीर घेण्यासाठी माझ्याकडे पाठवा असे तेजराव पाटीलने दोघांना सांगितले बोलणे झाल्यावर साबीर आणि तेजराव हे दोघे माघी निघून गेले. रोजी घरात कुणी नसल्याचे बघून निलेशने पुन्हा एक वेळा ग्राईंडर मुरा बाहेर काढला. सुन्याला अर्ध्या तासात चांगली धार लावून सुन्यासोबत चाकू व सरोट्याला देखील त्याने व्यवस्थित धार लावून तिघा वस्तुना धार लावून झाल्यावर सर्व हल्यारे आणि ग्राईंडर मशीलपवून ठेवले. दुसऱ्या दिवशी १६ जून रोजी निलेश आणि कार्तिक असे दोन्ही जण रेल्वे स्टेशनकडे जात होते. बाटेत त्यांना अमोल नावाचा मित्र भेटला. निलेशने त्याला देखील आपल्यासोबत सामीती घेतले. ठरल्यानुसार रात्री तिघे जण एकत्र जमले. निलेश सर्व तय घरून आला होता. निलेशने कार्तिकची जिन्स पॅट, जॅकेट व बुट घालून होता. सोबत त्याने धारदार सुरा जॅकेटमध्ये लपवून ठेवला होता. ठरल रात्री साडे आठ वाजता अमोल लवांगे त्याची मोटार सायकल घेवून मोटार सायकल चालक अमोल लवांगे याने त्याच्या मागे कार्तिक व निलेश यास बसवले. तिघे जण ट्रिपल सिट धारणगाव फाट्यामार्गे काकोडा गावाच्या दिशेने निघाले. वाटेत निलेशने मोटार सायकल करण्यास सांगितले. मोटार सायकलच्या नंबर प्लेटला चुना लावून नंबर असप्ट केला. १६ जूनच्या रात्री साडे दहा वाजेच्या सुमारास तिघे जण येथे पोहोचले. १७ जूनची पहाट डी.ओ.पाटील बघ्याणर नव्हते विधीलिंगीत होते. त्यांच्या मागावर असलेले मारेकी कुन्हा काकोडा आले होते. निलेशने अमोलच्या मोबाईलवरून गावातील मित्र उपवारच्या मोबाइलवर कॉल केला. त्याला कॉल करून साबीर यास कवर घेण्यास सांगितले. अशा प्रकारे निलेशने अमोलचा फोन वापरून यापवार मार्फत साबीर सोबत संपर्क साधला. फोनवर बोलणे झाल्याप्रमाणे पावणे अकरा वाजेच्या सुमारास निलेशला भेटण्यासाठी साबीर आला दरम्यान साबीरने निलेश यास मोबाईल मध्ये फिकट निळा रंग दाखवले. रंगाचा शर्ट आज डी.ओ.पाटील यांनी घातला असल्याचे निलेशने सांगितले आले. डी.ओ.पाटील हे ट्रॅकरच्या व्यवसायात असल्याचे द्वारका किसन पेट्रोल पंपावर रात्री अपराती झोपण्यास जातात हे साबी महित होते. पेट्रोल पंप परिसरात तिघांनी त्या रात्री रेकी केली. आस्थ चिकनचे दुकान अशा भागात फिलू ही रेकी करण्यात आली. त्यावेळे पंपावर तिन जण बसलेले होते. अशा प्रकारे सर्व पाहणी केल्यानंतर व त्याचे सोबत असलेले कार्तिक व अमोल मोटार सायकलने पुढे पत्राच्या शेडजवळ रात्री ११.३० वाजेपर्यंत बसून राहिले. दरम्यान व कार्तिक हे दोघे तेथेच जमीनीवर झोपून गेले. निलेश मात्र फिकट रंगाचा शर्ट घातलेला व्यक्तीवर लक्ष ठेवून होता. एकाच जागी बसून येत असल्यामुळे तो अधून मधून बिडी ओढावू होता. अशा प्रकारे त निलेश पेट्रोल पंपावर लक्ष ठेवून बसला होता. रात्री अडीच वाजेच्या रेपेट्रोल पंपावरील तिघे जण झोपले. पंपावरील तिघे जण झोपल्याचे निलेशने कार्तिक व अमोल या दोघांना झोपेतून उठवले. आता १७ तारीख सुरु झालेली होती. हल्वच अमोलने मोटार सायकल सुरु केले ट्रिपल सिट बसले. कार्तिक मध्यभागी व निलेश सर्वांत मागे आपल्याला कुणी बघत तर नाही ना याची चाचपणी करण्यासाठी परिसरातील चिकनच्या दुकानाजवळ जावून फेरफटका मारला. चिंदुकानाजवळ गेल्यानंतर आपल्या आजूबाजूला कुणीही नसल्याची खाची झाली. चिकनच्या दुकानाच्या पुढे काही अंतरावर अमोलने सायकल बंद केली. अंधारात एका ठिकाणी मोटार सायकल उथी केली. अमोल तेथेच थांबला. गरज पडल्यास मदतीसाठी दगडफेक करण्याचा भासल्यास कार्तिक हातात दगड घेत स्त्यावर उभा राहिला. निलेश हे चोरपावलांनी पेट्रोल पंपाच्या दिशेने चालू लागला. फिकट निळ्या रंग घातलेला इसम अर्थात डी.ओ.पाटील हे निलेशचे टार्गेट होते. पेट्रोल एकुण तिन जण झोपलेले होते. त्यातील बरोबर फिकट निळा रंग अशी शर्ट परिधान केलेला इसम ओळखून निलेशने जॅकेट मधून सुरा बाहेर व अवघ्या सोळा सेकंदात होत्याचे नव्हते झाले. या सोळा सेकंदात कालावधीत निलेशने जॅकेट मधून सुरा बाहेर काढून पंचायत समिती

समाप्ता डा.ओ.पाटील याच्यावर दोन व्याजां जारी ठार केले. नाहु झोपेत असलेल्या डी.ओ.पाटील यांनी एका क्षणात आपला जिव सोडला. त्यांच्या गव्यातून रक्त वाहू लागले. डी.ओ.पाटील आता वाचणार नाही असे लक्षात येताच निलेश हातातील सुन्यासह धावत धावत अमोल उभ्या असलेल्या मोटार सायकल जवळ आला. निलेश धावत येताच कार्तिकने हातातील दगड बाजुला फेकून देत तात्काळ किंक मारुन मोटार सायकल मुळ केली. काही सेकंदात गाडीच्या सिटर व मध्यभागी अमोल व शेवटी निलेश बसला. तिथे जण ट्रिपलसिट धधेश्वर मार्गे नाडगाव येथे सकाळी सव्यापाच वाजता पोहोचले. अमोल यास त्याच्या घरी सोडून देत दोघेही निलेशच्या घरी आले. निलेशने जॅकेट, चेह्याला बांधलेला रुमाल, परिधान केलेली जिन्स पैंट कार्तिकच्या मदतीने जाळून टाकली. कार्तिकने घरातील चाकू, सरोटा व निलेशजवळ असलेला मुरा काळ्या कपड्यात बांधून आयटीआय कॉलेजसमोर असलेल्या विहीरीच्या पाण्यात फेकून दिला. त्यानंतर कार्तिक जाधव इंदोर येथे पठवून गेला. या हत्येची वार्ता परिसरात पमरण्यास वेळ लागला नाही. माहिती मिळताच मुक्ताईनगर उप विभागाचे उप विभागीय अधिकारी देवीदास पिंगळे, मुक्ताईनगर पोलिस स्टेशनचे पो.नि. सुरेश शिंदे असे सर्व जण आपल्या ताप्यासह घटनास्थळी दाखल झाले. या निर्ददी घटनेची माहिती समजताच जळगाव येथून स्वतः पोलिस अधिकाऱ्यक डॉ.पंजाबराव उगले, अप्पर पोलिस अधिकाऱ्यक भायश्री नवटके तसेच स्थानिक गुन्हे शाखेचे पो.नि. बापू रोहोम असे आपाआपल्या सहकारी कर्मचाऱ्यांसह घटनास्थळी दाखल झाले. एका राजकीय व्यक्तीचा निर्धृण झाल्यामुळे कुऱ्हा काकोडा गावात व परिसरात शोककळा पसरली होती. कुऱ्हा काकोडा हे गाव राजकीय दृश्या संवेदनशील असल्यामुळे तसेच हा खून राजकीय व्यक्तीचा असल्यामुळे पोलिसांनी त्या दृश्याने तपासाला सुरुवात केली. गावकीच्या राजकारणात अॅट्रॉसिटीचा वापर केल्यामुळे मुक्ताईनगर पंचायत समितीचे माजी सभापती डी.ओ.पाटील यांचा १७ जूनच्या पहाटे खून झाल्याचे पोलिस तपासात उघड झाले. या गुन्ह्यातील तपासात क्रमाक्रमाने ग्रा.प.सदस्य तेजराव पाटील, विलास महाजन, सैच्यद साबीर सैच्यद शफी यांच्यासह बोदवड तालुक्यातील निलेश गुरुचळ व अमोल लवगे यांना सापडा रचून ताब्यात घेण्यात आले. त्यांना अटक करण्यात आली. या खूनाची सुपारी अंडीच लाख रुपयात देण्यात आली असली तरी यापैकी एक रुपयादेखील मारेक्यांपर्यंत पोहोचली नसल्याचे समजते. या गुन्ह्याचा तपास पोलीस अधीकाऱ्यक डॉ.पंजाबराव उगले, अप्पर पोलीस अधीकाऱ्यक भायश्री नवटके यांच्या मार्गदर्शनाखाली उपविभागीय पोलिस अधिकारी देवीदास पिंगळे, स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक बापू रोहोम, मुक्ताईनगर पोलिस स्टेशनचे पो.नि. सुरेश शिंदे, सायबर पोलीस स्टेशनचे पोलीस उपनिरीक्षक अंगद नेमाने, मुक्ताईनगर पोलीस स्टेशन पोलिस उपनिरीक्षक कैलास बारसके, निलेश साळुके, पोलीस नाईक संतोष नागरे, सहाय्यक फौजिदार माधवराव पाटील, माणिक निकम, पोलीस नाईक संदीप खंडरे, दिलीप चिंचोरे, प्रवीण वाघ, श्रीकांत, नितीन चौधरी, देवसिंग तायडे, अनिल सोनवणे, संजय लाटे, कांतीलाल केदारे, अविनाश पाटील, गणेश चौधरी, सुरेश पाटील, मोतीलाल बोरसे, लतीफ तडवी, संतोष कात्रे, फॉरेंसिक टीम जळगावचे विकास वाघ, योगेश वराडे आदीनी अथक परिश्रम घेतले. या गुन्ह्याच्या तपासकामी सायबर शाखेची यंत्रणाच मुक्ताईनगर येथे नेण्यात आली होती. मुक्ताईनगर पासून कुऱ्हा काकोडा सुमारे ३५ कि.मी. अंतरावर आहे. त्यापुढील ५ कि.मी. अंतरावरील बढोदा गावाच्या नाल्यापासून विद्यर्भी हव्य सुरु होते. या भागात गुप्त धनाचे आमीष दाखवून लुटाणारे महाभाग आहेत. तसेच पैशांचा पाऊस पाडणारे भोदू भगत असल्याचे सांगतात. त्याशिवाय नागमणी' देवून धनसंपत्ती-मालामाल करणाऱ्या बहादूरांच्या वावर असतोच. अशा पद्धतीचे काही गुन्हे गेल्या विस वर्षात रेकॉर्डला आहेत. या खेरीज एखाद्याची हत्या करण्याच्या मागे जी तिन कारणे सांगितली जातात ती म्हणजे जर, जरा व जमीन अर्थात संपत्ती, शेतजमीन व स्थी. यापैकी कोणते एखादे कारण असावे का? अशा दिशेने पोलिसांनी प्रथमदर्शनी तपास सुरु केला होता. पेट्रोल पंपावरील सीसीटीव्ही फुटेज मध्ये आरोपी कैद झाला होताच. त्याचा मागोवा घेण्यासाठी जळगाव जामोद, बुरहानपूर आदी भागात शोध घेण्यात आला. जेथे खून त्या मुक्ताईनगर गावापासून मुक्ताईनगर, मलकापूर, बुरहानपूर प्रत्येकी ३५ कि.मी. अंतरावर आहेत. त्यामुळे मारेकी कोण आणि त्याचे लागेबांधे कुठबर असावे याचा शोध सुरु झाला. पुढील तपासात गावातील चिकन विक्रेता सच्यद साबीर यांच्यावर प.स.चे माजी सभापती डी.ओ.पाटील यांच्या हव्येची धुरा देण्यात आल्याचे उघड झाले. त्यानंतर पुढील तपासाला गती मिळाली. अवघ्या तीन दिवसात पोलिस अधिकाऱ्यक डॉ.पंजाबराव उगले यांच्या मार्गदर्शनाखाली पो.नि.सुरेश शिंदे व त्यांच्या सहकाऱ्यांनी या गुन्ह्याचा छडा लावला. कुऱ्हा काकोडा गावात ग्रामपंचायतीच्या राजकारणापासून तालुक्यात व जिल्ह्याच्या राजकारणात मुसंडी मारुन प्रस्थापितांचा स्पर्धक होण्याची क्षमता असणाऱ्यांना गावपातळीवरच कसे गारद केले जाते त्याचा कुऱ्हाकाकोडावासीयांना चांगलाच अनुभव असल्याचे सांगितले जाते. सुमारे तिस वर्षांपूर्वी कुऱ्हाकाकोडा गावात रामसिंग राजपूत (पाटील) नावाचे संपर्च होते. माणूस तसा बाराच लोकप्रिय होता. त्यांच्याविरुद्ध देखील अॅट्रॉसिटीची गुन्हा दाखल करण्यात आला होता. कायद्याच्या तरतुदी नुसार त्याकाळात जामीन मिळवण्याचा राजकारणात यांची समजूतीप्रमाणे जळगावकडे धाव घेतली होती. घरदरासोडून पोलिसांच्या धाकाने ते लपत फिले. विशेष म्हणजे पोलिस देखील एखाद्या दरोदेखोराचा माग घ्यावा त्या पद्धतीने त्यांच्या मागावर पिच्छा पुरवत होते. सरपंच पदावरील व्यक्तीला त्या काळात घरदरा सोडून चारसहा महिन्यांचा बनवास घडला. उच्च न्यायालयाने देखील अटकपुर्व जामीन केटाळल्याने शेवटी मुक्ताईनगर पोलिसांपूढे हजर व्हावे लागल्याचा किस्सा कित्येकांच्या स्मरणात आहे. त्यामुळे कुऱ्हा काकोडा भागात अॅट्रॉसिटीची प्रचंड दहशत असून त्याचा गैरवापर करणाऱ्याबद्दल प्रचंड चिड असल्याचे देखील सांगितले जाते. केवळ मुक्ताईनगरच नव्हे तर गाजाच्या राजकारणातील राजकीय प्रस्थापित नेतेणग-पदाधिकारी राजकीय प्रतिष्ठा तयारच होवू नये यासाठी जी आयुधे वापरतात त्यात एखाद्या गरिब दलिताला हाताशी धरून अॅट्रॉसिटी कायद्याचा सर्वांगी कार्यकर्त्याला ग्रामपंचायती यांची कायद्याचा प्रकार करण्याचा प्रकार केला जातो. गावपातळीवरील कोणत्या कार्यकर्त्याला ग्रामपंचायती, पंचायत समिती, नगरपालिका, महापालिका, जिल्हा परिषदेपर्यंत पोहोचू द्यायचे हा राज्याच्या राजकारणातील घाटक खेळ प्रत्येक जिल्ह्यात खेळला जातो. त्यास जळगाव आणि कुऱ्हा काकोडा देखील अपवाद नाही हाच एक धडा सध्याच्या खून प्रकरणातून कुणी शिकेल काय?

प्रियकराच्या प्रेमात पुरेपूर फसली...

संशयित आरोपींनी भासवले. भोंडवेबाडी गावाच्या हदीतील दत्तात्रय शिवाजी भोंडवे यांच्या शेतात कामा मदवे यांचा मुरदेह आढळन आला होता. दोघा संशयित आरोपींनी कामा यास साप चावल्याने तो मयत झाला असल्याचे खोटे संगून मृतदेहाचा अंत्यविधी करायला लावत पुरावा नष्ट केला होता. परंतु दोघा संशयित आरोपींचे अनैतिक संबंध असल्यानंच त्यांनी हे कृत्य केल्याचे फिरादीत म्हटले आहे. घटनेची माहिती देताना बडगावचे सहाय्यक पोलिस निरीक्षक सोमनाथ लांडे म्हणाले, मयताच्या भावावे खूनाची फिराद दिल्याने गुन्हा दाखल करण्यात आला होता. दोघा आरोपींना अटक करण्यात आली असून पोलिस तपासात त्यांनी खून केल्याची कबुली दिली आहे. दोघांमधील संबंधात अडसर ठरल्यामुळे रुपाती दिलेली आहे. घटनेची जामीन वारावर आहे. त्यापुढील ५ कि.मी. अंतरावरील बढोदा गावाच्या नाल्यापासून विद्यर्भी हव्य सुरु होते. या भागात गुप्त धनाचे आमीष दाखवून लुटाणारे महाभाग आहेत. तसेच पैशांचा पाऊस पाडणारे भोदू भगत असल्याचे सांगतात. त्याशिवाय नागमणी' देवून धनसंपत्ती-मालामाल करणाऱ्या बहादूरांच्या वावर असतोच. अशा पद्धतीचे काही गुन्हे गेल्या विस वर्षात रेकॉर्डला आहेत. या खेरीज एखाद्याची हत्या करण्याच्या मागे जी तिन कारणे सांगितली जातात ती म्हणजे जर, जरा व जमीन अर्थात संपत्ती, शेतजमीन व स्थी. यापैकी कोणते एखादे कारण असावे का? अशा दिशेने पोलिसांनी प्रथमदर्शनी तपास सुरु केला होता. पेट्रोल पंपावरील सीसीटीव्ही फुटेज मध्ये आरोपी कैद झाला होताच. त्याचा मागोवा घेण्यासाठी जळगाव जामोद, बुरहानपूर आदी भागात शोध घेण्यात आला. जेथे खून त्या मुक्ताईनगर गावापासून मुक्ताईनगर, मलकापूर, बुरहानपूर प्रत्येकी ३५ कि.मी. अंतरावर आहेत. त्यामुळे मारेकी कोण आणि त्याचे लागेबांधे कुठबर असावे याचा शोध सुरु झाला. पुढील तपासात गावातील चिकन विक्रेता सच्यद साबीर यांच्यावर प.स.चे माजी सभापती डी.ओ.पाटील यांच्या हव्येची धुरा देण्यात आल्याचे उघड झाले. त्यानंतर पुढील तपासाला गती मिळाली. अवघ्या तीन दिवसात पोलिस अधिकाऱ्यक डॉ.पंजाबराव उगले यांच्या मार्गदर्शनाखाली पो.नि.सुरेश शिंदे व त्यांच्या सहकाऱ्यांनी या गुन्ह्याचा छडा लावला. कुऱ्हा काकोडा गावात ग्रामपंचायतीच्या राजकारणापासून तालुक्यात व जिल्ह्याच्या राजकारणात मुसंडी मारुन प्रस्थापितांचा स्पर्धक होण्याची क्षमता असणाऱ्यांना गावपातळीवरच कसे गारद केले जाते त्याचा कुऱ्हाकाकोडावासीयांना चांगलाच अनुभव असल्याचे सांगितले जाते. सुमारे तिस वर्षांपूर्वी कुऱ्हाकाकोडा गावात रामसिंग राजपूत (पाटील) नावाचे संपर्च होते. माणूस तसा बाराच लोकप्रिय होता. त्यांच्याविरुद्ध देखील अॅट्रॉसिटीची गुन्हा दाखल करण्यात आला होता. कायद्याच्या तरतुदी नुसार त्याकाळात जामीन मिळवण्याचा राजकारणात यांची समजूतीप्रमाणे जळगावकडे धाव घेतली होती. घरदरासोडून पोलिसांच्या धाकाने ते लपत फिले. विशेष म्हणजे पोलिस देखील एखाद्या दरोदेखोराचा माग घ्यावा त्या पद्धतीने त्यांच्या मागावर पिच्छा पुरवत होते. सरपंच पदावरील व्यक्तीला त्या काळात घरदरा सोडून चारसहा महिन्यांचा बनवास घडला. उच्च न्यायालयाने देखील अटकपुर्व जामीन केटाळल्याने शेवटी मुक्ताईनगर पोलिसांपूढे हजर व्हावे लागल्याचा किस्सा कित्येकांच्या स्मरणात आहे. त्यामुळे कुऱ्हा काकोडा भागात अॅट्रॉसिटीची प्रचंड दहशत असून त्याचा गैरवापर करणाऱ्याबद्दल प्रचंड चिड असल्याचे देखील सांगितले जाते. केवळ विस वर्षात रेकॉर्डला आहेत. त्यापुढील तपासाला गती मिळाली. अवघ्या तीन दिवसात पोलिस अधिकाऱ्यक डॉ.पंजाबराव उगले यांच्या मार्गदर्शनाखाली पो.नि.सुरेश शिंदे व त्यांच्या सहकाऱ्यांनी या गुन्ह्याचा छडा लावला. कुऱ्हा काकोडा गावात ग्रामपंचायतीच्या राजकारणातील राजकीय प्रस्थापित नेतेणग-पदाधिकारी राजकीय प्रतिष्ठा तयारच होवू नये यासाठी जी आयुधे वापरतात त्यात एखाद्या गरिब दलिताला हाताशी धरून अॅट्रॉसिटी कायद्याचा सर्वांगी कार्यकर्त्याला ग्रामपंचायती, पंचायत समिती, नगरपालिका, महापालिका, जिल्हा परिषदेपर्यंत पोहोचू द्यायचे हा राज्याच्या राजकारणातील घाटक खेळ प्रत्येक जिल्ह्यात खेळला जातो. त्यास जळगाव आणि कुऱ्हा काकोडा देखील अपवाद नाही हाच एक धडा सध्याच्या खून प्रकरणातून कुणी शिकेल काय?

धनेगाव येथे महादेव सामाजिक...

यांनी सांगितले की, विभागीय आयुक्त यांच्या सूचनेनुसार प्रत्येक कर्मचारी यांनी स्वतःचे झाड लावणे अपेक्षित आहे. त्यानुसार सर्व शिक्षकांनी वृक्षसंगोपन करावे. वृक्षसंवर्धनाची नोंद गोपनीय अहवालात घेतली जाईल. पुढील वर्षीच्या आदर्श शिक्षक पुरस्कारासाठी उत्तम वृक्ष संगोपन करण्याच्या शिक्षकांना प्राधान्य दिले जाईल. तसेच जिल्हा परिषद आणि खाजगी शाळेतील जे शिक्षक स्वतःहन वृक्ष लागवड आणि संगोपन करतील त्यांना हरित शिक्षक पुरस्काराने गौरवले जाईल असेही राऊत सर म्हणाले. या क्रार्यक्रमाला प्रमुख उपस्थिती सभापती चित्रकला बिरादार, तहसिलदार सुरेश घोळवे, गटविकास अधिकारी मनोज राऊत, गटशिक्षण अधिकारी पारशेवार, संरांच ज्यंबक सुर्यवंशी, ग्रामसेवक श्रिंकात पताळे, तानाजी

